

bet om, at vi gennem Udvalgsbehandling maa naa til et Resultat i den her antydede Retning.

Landbrugsministeren (K. Pedersen):

Det glæder mig, at vi kan behandle dette Spørgsmaal, saaledes som det bliver behandlet her, skønt det lader til, at enkelte Medlemmer ikke er ganske enige i Lovforslagets Indhold. Det siger sig selv, at Regeringen ikke har fremsat dette Lovforslag uden de alvorligste Overvejelser og uden den største Nødvendighed. Det er ikke saaledes at forstaa, at jeg mener, at der gøres Uret mod nogen ved dette Lovforslag; men man ændrer jo ikke gerne et Forhold som dette, især paa denne Tid, saaledes som dette Forhold her tænkes ændret. Men da man i det hele taget under denne ulykkelige Situation, vi er i, griber ind paa saa mange Maader, og da der fra forskellige Sider stilles saa store Krav ogsaa til enkelte Klasser, har Regeringen ment, at det var fuldt ud paa sin Plads at fremsætte dette Lovforslag for at høre, hvorledes den samlede Rigsdag ser paa dette Forhold.

Jeg er ikke enig med den sidste ærede Taler (Martin Hansen) eller med det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen) og heller ikke med det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) i, at man skulde gennemføre en Kapitelstakst, som skulde gælde for Fremtiden, at man altsaa stadig for Fremtiden skulde regne med en Kapitelstakst efter 5 Aars Gennemsnit. Jeg tror, det er rigtigst, at man holder det sidste Aar udenfor det hele. Dersom man før Krigen havde spurgt dem, som faar disse Afgifter, om, hvad de egentlig troede, Kapitelstaksten for 1914 under almindelige Forhold vilde blive, og havde sagt til dem, at de kunde faa disse 13 Kr. 76 Øre o. s. v., som nu er beregnet som Gennemsnittet for de sidste 4 Aar, tror jeg, de vilde være blevet meget glade og havde sagt: Ja, men saa høj er der jo ikke Tale om, at Kapitelstaksten kan blive. Jeg tror, at vi alle kan være enige om, at saa høj vilde den ikke være blevet, hvis ikke Krigen var kommet; men nu er disse ulykkelige Forhold kommet over Europa og hele Verden, og vi har maattet tage Hensyn til dem ved at indføre Fodringsforbud og Maksimalpriser o. s. v. Men naar nu Varepriserne er steget med indtil 25 pCt., medens Kornpriserne er steget over 50 pCt., saa spørger jeg, om det er rigtigst, at de Personer, som skal have disse Indtægter, skal have Fordel af de nuværende

ulykkelige Forhold. Lovforslaget er fremkommet, fordi jeg tror, at man med god Grund kan stille det Krav til dem, at naar de faar noget over, hvad man i Almindelighed vilde have regnet Kapitelstaksten til under ordinære Forhold, indtil 1 Kr. 50 Øre eller 2 Kr. mere pr. Td., saa maa de være tilfredse; det er jo den Slags Indtægter, som man ikke har det fjerneste Besvær med ud over blot at kræve dem op. Der er nogle, der har sagt under de sidste Dages Forhandlinger, at det danske Landbrug ikke skulde beklage sig, da det ikke er i nogen Nødstilstand. Men vi ved ikke, hvordan Forholdet vil blive, da vi jo ikke kan se ud i Fremtiden, og jeg mener, at der ogsaa vil blive stillet Fordringer til det danske Landbrug, som da ogsaa maa være villigt til at bringe de Ofre, der til den Tid kræves. Man har i alt Fald fra visse Sider ment, som det fremgik af de Forhandlinger, som vi havde i forrige Uge, at der ogsaa krævedes Ofre af Landbruget.

Jeg tror derfor ikke, at vi skal gaa over til, som flere ærede Talere har ønsket, for Fremtiden at beregne Kapitelstaksten efter Gennemsnittet af Kapitelstaksterne for 5 Aar, men jeg mener, at vi skal nøjes med i Aar at fastsætte den foreslaaede overordentlige Kapitelstakst. Jeg sagde allerede ved Forelæggelsen af Lovforslaget, at jeg selvfølgelig er villig til at forhandle om disse Forhold, men Forudsætningen for Lovforslagets Fremsettelse var ikke den, at man derved skulde fastsætte en Kapitelstakst, der skulde gælde for Fremtiden. Naar man først begynder at røre ved Kapitelstaksten, kan man let, som det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) sagde, komme ind paa meget mere, og skal man finde en Form for, hvorledes Kapitelstaksten skal fastsættes for Fremtiden, synes jeg, at man neppe i Øjeblikket har tilstrækkelig Tid til disse Overvejelser. Det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen) og det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) begrundede deres Standpunkt med, at naar man sætte denne Gennemsnitskapitelstakst for 4 eller 5 Aar, eller hvad man nu bliver enig om, saa tog man ikke noget fra nogen, og saa gav man ikke noget til nogen. Dette er i og for sig rigtigst, men det er netop min Opfattelse, at den Fordel, som de nuværende Afgiftsnydere i Øjeblikket faar som Følge af de nuværende Kapitelstakster, er ubillig. Det er ikke retfærdigt, at nogle skal lukrere af den Grund, at vi lever under For-